

ELSŐ DOLGOKAT ELSŐ HELYRE

2017. január 8.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának előben elhangzott szövege belső használatra –

A drága Jézus üzenete az, hogy az első dolgokat az első helyre tegyük az életünkben. Ennek kell kicsengenie a mai igesorból, és abból a pár gondolatból, amit el akarok mondani. Ugyanis az életünkben sokszor van, hogy úgy gondoljuk, minden a helyén van, és mindent jól teszünk, ám mégsem mennek előrébb úgy a dolgok, ahogy szeretnénk. Valahol érezzük, hogy van egy fék, ami visszafogja azt, amiben hiszünk. Már meg kellene látnunk valahol, de még mindig nem látjuk.

A lényeg, amit a Szellem szeretne ma hangsúlyozni, hogy vizsgáljuk meg az életünkben, hogy azok a dolgok, amiről az Ige azt mondja, hogy *először, első helyen, elsőként*, azok valóban ott vannak-e az életünkben az első helyen? Ha nem, akkor hozzuk meg ezeket az apró *kiigazításokat*, és meg fogjuk látni, hogy mennyire előrelendül majd az a dolog, ami eddig visszafogott és fékezett volt. Micsoda olajban, és micsoda szikrával tud majd *előremenni* az, amiben eddig hittünk! Meg fogjuk látni, ha ezt a pár dolgot végiggondoljuk az Igével.

Az Ige fog *szólni* a szívekhez, ha hagyjátok. Nekem csak annyi a részem benne, hogy ezeket felolvasom, és hagyom, hogy az Ige szolgáljon. Van, aki *kívül* dolgozik, és van, aki *belül* dolgozik. A prédikátor szólja az Igét, a Szent Szellem pedig belül teszi, amit tennie kell.

FigyeljeteK, nagyon figyeljeteK, mert ugyan a Szent Szellem munkatársai vagyunk mi, akiket itt elől láttok, de itt igazából nem minket kell meglátni, és nem minket kell sem megmérni, sem dicsérni, sem kritizálni, hanem az Úr Jézus Krisztusban kell elmélyedni, amikor az Igéket halljátok! Őt lássátok ma, ez az első imám, és azt szeretném, ha ma így lenne a szívekben és az életekben.

Készen állnak-e a szívek? Meghalljuk ma az Igét, ami hozzánk kiált, mert a *bölcsesség* hozzánk kiált, és mi meghalljuk azt. Így van leírva. Ámen. A Máté evangélium 6. fejezetében Jézus Krisztus csodálatos, egyszerű szava, beszéde szól a tanítványokhoz. A *hegyi beszéd* vége felé van ez a gondolat, amit Jézus előhoz. Ezt mondja a tanítványoknak:

MÁTÉ 6,33. 31–32.

33. Hanem keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.

Mondjátok ezt a szót: *először!* Ma együtt fogunk prédikálni. Mit kell keresnünk először? **Keressétek először Istennek országát, Isten királyságát.** Ez a szó igazából egy *királyságot* takar. Isten királyságát, és az Ő igazságát, és ezek mind megadatnak néktek – mondja Jézus. Ez egy gyönyörű Ige, rengeteget idézzük, nagyon sokat prédikáljuk!

Mi az a *mind*, amiről Jézus beszél, hogy ezek *mind* megadatnak néktek? Szeretjük, amikor a dolgok hozzánk jönnek, mikor *megadatnak* azok, amiket kérünk. Nézzük meg, hogy mikről lehet itt olvasni? Ruházatról, élelemlről, a gondjainkról, napi dolgokról, és Jézus csak röviden, a 31-32-es versekben így szól:

MÁTÉ 6,33. 31–32.**31. Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? Mivel ruházkodjunk?**

Értelemszerűen Isten nem akarja, hogy éhen haljunk, vagy szomjan haljunk, meg meztelenül járjunk. Azt mondja az Ige, hogy ezek felől *ne aggodalmaskodjunk*, mert hajlamosak vagyunk rá. Elkezdünk aggodalmaskodni, hogy hogyan lesznek a dolgok?

Szükségek lépnek fel az életünkben, és nem látjuk ezeknek a megoldását. Ekkor Jézus ezt a balzsamot hozza nekünk, hogy ne aggodalmaskodjunk ezek felől! Ne aggodalmaskodjunk ezek felől egyáltalán, mert mindezeket a pogányok kérdezik – mondja Jézus.

32. Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van.

Azok, akik nem istenhívők, azok valóban el tudnak a világban csüggedni, mert nem látják, honnan jön a holnapi nap betevő kenyere, vagy hogyan lesznek a dolgok. Azok a világban lévőek, akiknek nincs Istenük.

De Jézus azt mondja, hogy ti mások vagytok, mert jól tudja a ti mennyei Atyátok... vagyis nektek van egy mennyei Atyátok! Nektek nemcsak egy távoli Istenetek van, nektek van egy *mennyei Atyátok*. Egy gondoskodó, szerető Abba Apuci Atyátok, akit szólíthattok úgy, hogy mennyei Apukám, mennyei Apucim, drága Abba Apukám.

Ahogy legjobban szeretted szólítani a földi édesapádat, olyan becézésekkel szólíthatod a mennyei Édesapádat, mert Ő a mindenek feletti Édesapád, minden gondod feletti mennyei Édesapa, és jól tudja, hogy ezekre szükségetek van, írja. Itt fűzi be, hogy ne ezekről gondolkodjatok, hanem *keressétek először* Istennek országát, Istennek királyságát.

Jézus azt mondja, hogy ne ezekre a gondokra vessétek a figyelmeteket! Tépelődünk naphosszat, nem látjuk a kiutat, nem látjuk a mikéntet, nem jön a megoldás. Egyre inkább agyalunk rajta és aggodalmaskodunk, aztán felmegy a vérnyomásunk, szorongunk, depressziósak leszünk, feszültségbe és stresszes állapotokba kerülünk. Ez *nem méltó* egy keresztényhez, amikor ilyen fókusszal tekintünk a dolgokra.

Azt mondja Jézus, hogy ezeket engedjétek el, mert a mennyei Atya jól tudja, hogy ezekre szükségetek van! *Keressétek először* azt a királyságot, amelynek a részesei lettetek, és annak az igazságát. Ha ezt meg tudjátok tenni, akkor mindezek, amiről az Atya tudja, hogy szükségetek van rá, azok *mind megadatnak* néktek. Ez az Ő része. Átveszi a gondot.

Azt mondja az Úr, hogy te a *királyságra tekints!* Arra fókuszálj, hogy hogyan működik az a királyság! Ha *megismered* ezt a királyságot, aminek a részese lettél, és az *első helyre* tudod helyezni az Ő igaz voltát, a megigazult voltát, ahogy működteti ezt a királyságot, akkor minderre *rálátást* fogsz kapni, hogy hogyan történnek majd ezek a földi dolgok.

Ő ugyanis elrendelte és *elkészítette* ezeket a számodra, mert különben nem lenne gondviselő mennyei Atya, ha hagyna ezek nélkül téged. Ha neki nem lenne arra gondolja, amire neked holnap szükséged lesz, akkor nem lenne egy gondviselő Atya.

Márpedig Ő az El Shaddai, aki több mint elegendő. Ő olyan *bőven* elkészíti az ellátásunkat, hogy ha tényleg megtanulnánk Őt tekinteni első helyen, akkor ezek mind ott lennének az életünkben. Olyan egyértelműen, hogy azt mondanánk: jé, hát az Úr ezt is *kirendelte!*

Látnánk, hogy ez a *jó út*, mert Őt tekintem első helyen, és nem a látható világ tárgyi dolgai vezérelnének, hogy elmegyek egy másik munkahelyre, mert ott több a fizetés. Elképzelhető, hogy el kell menned, de lehet, hogy az Úr azt akarja, hogy maradj azon a helyen például, mert ott van elrendelésed még az Evangélium dolgában, az Úr dolgában, és ott fogja előteremteni neked azokat a dolgokat, amin te aggodalmaskodsz, hogy vajon honnan kerül elő.

Az Isten országát, az Isten királyságát helyezd *első helyre*, és az Ő megigazultságát! Ez többet takar, mint ha most arról beszélénk, hogy igazak vagyunk. Az Isten királyságának megigazultságát keresni azt jelenti, hogy az Ő *működésének módját* keresni, a megigazultságunk voltát látni.

Ha te a megigazultságodban meg tudsz állni, akkor a *szavaidnak teremtő ereje* van. A hitednek parancsoló ereje van. A *hited* nem vallhat kudarcot, mert Istentől született. Ha benne tudsz maradni Isten királyságának a megigazultság dimenziójában. Hogy te megigazult vagy, és tudod magadról, hogy te megigazult vagy. Ahogy Jézus parancsolt.

Jézus Isten *igazságaként* volt a földön, és ahogy *parancsolt* a hullámoknak, azok elcsendesedtek. Ha a kenyér volt szűkén, azt megsokasította. A halottakat feltámasztotta. Jézus nemcsak pénzzel vásárolt. A tanítványok mondták, hogy ennyi a pénzünk, Jézus pedig azt válaszolta, hogy azt tegyétek félre – és megszorította a kenyeret. Ott volt az aranypénz a halgyomrában, ha szükség volt az adót befizetni.

Istennek egy sokkal gazdagabb birodalma van arra, hogy *meghozza a megoldásokat*, mint hogy mi azt a begyepesedett agyunkkal el tudnánk képzelni. Ezért mondja, hogy ne gondolkodjatok ezen naphosszat, hogy mit együnk, hogy mibe ruházkodjunk, hogy hogyan lesznek a dolgok! Miközben a világban minden csak megy lefelé, Isten nélkül.

Nincs látható növekedés a világban, mert nem az Istent imádják első helyen, hanem egy másikat, a mammont. Mindent a pénz vezérel ebben a világban. Mindent. Isten azt akarja, hogy minket *ne a pénz vezéreljen*, ne a világi jólét, meg hogy mi van a másiknak, az kell nekem is, addig nem leszek boldog! Ez a legnagyobb *megettévesztés!*

Mert ha benned van az a *királyság*, amiről Jézus beszél, és az *vezérel* téged, akkor először is lesz egy belső *megelégtetésed*, amit semmi más nem tud megadni. Egy olyan megelégtetésed lesz az Úrtól, amit a világi dolgok nem tudnak pótolni. Ez az első.

A második pedig, hogy amire szükséged van, azt tudja jól az Atya, és azt is *elküldi* neked, ha ezt a királyságot *első helyre* tudod tenni, ha először ezt keresed, ha ez vezérel. Ne a szükségeid vezéreljenek, mert az, hogy szükséged van, azt senki nem tagadja. Kifizetetlen számlák vannak, azok tények.

Nem mondja Jézus, hogy azt hanyagoljad el. Azt mondja, hogy először engem keress, hogy az én megigazultságomban azt hogyan látom, hogyan orvosolnám, hogy én miként tennék – és ha ezeket megtalálod, akkor mindezekre *megoldás jön*.

Ez az Ige nagyon gazdag. Ez az Ige ezt mondja: tanulj meg *első helyen* engem keresni, *engem látni*, engem tudakolni, az én útjaimon járni, az én gondolataimat gondolni, az én cselekedeteimet cselekedni, és akkor ezekkel nem lesz gondod! – mondja Jézus.

Mindnyájunkkal megesik, hogy ebben tévesztünk, hogy hibázunk. Naponta kell magamnak is az Úr elé járulnom, hogy bocsásson meg nekem, mert néha kétségekbe merülök el, megengedem a gondolataimat olyan irányba menni, ami biztosan nem az Úr gondolata volt. Aggodalmak, félelmek kísértik az embert nap mint nap, bármilyen helyzetben.

Nekünk az Ő megigazultságát kell megragadni, hogy Ő hogy gondolkodik arról, Ő hogy látja, Ő miként akarja azt *eljuttatni* hozzám. Ha ezt *meglátom*, akkor *működni fog* és hit által kijárható, mert a hitünk legyőzte a világot. Az a hit tőle született.

Ez egy fantasztikus igazság, és ennek első helyre kell kerülnie! Isten királysága, ami a szívünkben van, és hogy az Ő megigazultsága *hogyan munkálkodik* abban. Azt kell meglátni, és ezekre mind *megoldás jön*, hogy bizonyíthassa, hogy Ő egy jó Isten az életünkben. Mert hogyan nézne ki, ha az Ő gyermekeinek nem lenne ruhája, vagy nem lenne mit ennie? Akkor Isten nem dicsekedhetne azzal, hogy Ő egy jó Isten, és Ő egy jó Atya.

Elkötelezte magát, hogy *gondot visel* rólunk, ahogy itt ezt Jézus tanítja. Őt kötelezi a szava. Nekünk csak hinni kell benne, és ezt megcselekedni, és ezt *gyakorolni*. Akkor valóban olyan keresztények lehetünk, akik nem ismernek szükségét, és nem háborgásban élnek az életüket, mint a világ. Nem zaklatásokban, hogy lesz, mint lesz, próbáljuk kigondolni, és töprengünk, és próbálunk a magunk ura lenni. Nem megy!

Jézus a mi Urunk! Ő a gondviselőnk, Ő adja meg! Ő az *Ura az életünknek!* Ő az Úr az életünk felett! Jézus az Úr! Az Úr pedig *gondoskodik* a hitének a népéről, az Ő családjáról, a gyermekeiről. Ő gondviselő Isten. Ezt kell beépítenünk a szívünkbe elsőként! Első helyre tenni Őt. Hogy Istennél mennyire fontos, hogy ezek a szellemi dolgok kerüljenek első helyre, a Thessalonika levél is kapcsolható ide:

1THESSALONIKA 5,23.

23. Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.

Jön egy sorolás, hogy *mindenestől*: a szellemetek, a lelketek és a testetek. Figyeld meg a sorrendet, az Ige nem a testtel kezd, hogy a testednek legyen jó dolga. A *szellemünkkel kezd*, amikor az egész valónkról van szó. Ez egy szellemi birodalom, amibe beletesz minket az Úr.

Azért mondja, hogy ismerjétek meg ezt a birodalmat, mert a *szellemiekből indulva* lesz a lelkednek jó dolga, és lesz a testednek teljes ellátása és *jóléte*. Megőriztetik a szellemünk, a lelkünk és testünk feddhetetlenségben. Minden gonosz munkától távol megőrizve feddhetetlenségben, az Úr Jézus Krisztus eljövetelére.

Azt mondja az Úr, hogy a szellemedet tekintsd első helyen, mert onnan indul ki minden élet, a szívedből, a szellemedből. Ne ezekre a világi dolgokra engedd a figyelmedet, és ne engedd, hogy ezek megzavarjanak! Ne arra fókuszálj, hogy most felmerült ez a probléma, hogy holnapra mi lesz és hogy lesz, és jönnek a mindennapi gondok.

Ne engedd, hogy ezek az örvénybe lehúzzanak! Tekints az Úrra! Ezt mondja itt. A szellemedet első helyre! A szellemi dolgokra, az Ő királyságára tekints az első helyen! Ugyanis a test csak egy ruha a szellem számára, amíg itt vagyunk ezen a földön. Fel vagyunk öltöztetve ebbe a ruhába, a testünkbe, amíg itt vagyunk a földön.

De ami az örök, az a szellemünk. A testünk pedig csak egy darabig él itt a földön, amíg a szellem ki nem költözik belőle. Utána a szellem fog kapni egy új testet, egy új ruhát, a *megdicsőült testet*. Egy új ruhában fogunk járni odafent, a megdicsőült testben.

A legfontosabbak tehát nem a testi dolgok, és főként ne süllyedjünk bele a hústestbe! A szellemiek – és Jézus itt azt hangsúlyozza, hogy ezt a szellemi birodalmat ismerjük meg még

jobban –, ez legyen első helyen az életünkben. A drága Úr Jézus Krisztus kegyelméből. A Kolosse levél is ebben támogat minket.

KOLOSSE 3,1–2.

1. Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülén.

Ez nem azt jelenti, hogy a földieket teljesen hanyagoljuk el. Azt jelenti, hogy *első helyen* az odafelvalókat lássuk, hogy hogyan rendezi az Úr, mi az Ő akarata ezzel kapcsolatban? Milyen *hatalmat adott* nekünk, hogy mi parancsolhatunk az ellenségnek, hogy Ő ül az Atya jobbján, a trónon?

Ezek foglalkoztassanak minket! Hogy milyen hatalmat kaptunk itt a földön. Az odafelvalók a szellemi birodalom. Ez működteti a láthatót. Ezért mondja, hogy az odafelvalókkal törődjétek, és ne a földiekkel.

2. Az odafelvalókkal törődjétek, nem a földiekkel.

Ez *testvér Ige* azzal, amit Jézus mond, hogy keressétek először az Ő királyságát, és az Ő megigazultságát, az Ő igazságát, és ezek mind megadatnak néktek! Mondjad: mind megadatnak nékem! Bátran mondd ki! Ezek mind megadatnak nékem! Mondjad bátran, mert a szavaidban ott kell lennie a *pecsétnek*! Ezek mind megadatnak nékem, mert első helyen Isten királyságát keresem! Ámen! Ez egy gyönyörű alapelv.

Ha az ember eltéveszti, és leveszi a szemét a szellemiekről, és erről a szellemi előljárásról, akkor semmi más sem passzol úgy, ahogy lehetne. Az Urat *első helyre* kell tenni! Első helyre! Ő méltó erre az első helyre.

Őneki kell elől mennie, akkor minden mindig a helyére kerül, a maga idejében. Egy időzítésben, egy olajozottságban, egy könnyedségben, egy szellemi *könnyedség olajában* jönnek elő a dolgok, mert valóban megengeded, hogy Ő rendezze azokat az Ő megigazultságában. Nagyon fontos dolog!

Sokan vétkezünk ezen a területen, de ki kell igazítani magunkat. Nem azért mondja ezt Jézus, hogy kárhoztassuk magunkat, hanem hogy ennek az *igazságában járassunk*. Ez a dolgok első helyre kerülése.

Hogy mennyire gyakorolta ezt Jézus, ha a legnehezebb helyeken is kellett átmennie? Mi volt az Ő titka, hogy azokon a helyeken győzedelmesen tudott átmenni? Mert mint Isten Fia, emberként jött le a földre, és *meg volt próbálva* mindazokban, amikben mi átmegyünk, mindazokban meg volt Ő is próbálva. Meg volt kísértve, de *Ő büntelen maradt*.

Erre nézzünk rá, hogy mi ennek a titka? Hogyan lehet ezt megcselekedni? Mert Ő az előljáró *jó példa*. Nem mondhatom nektek, hogy a pásztorotok a jó példa, mert van, hogy én is beleesek ezekbe a hibákba, hogy elkezdek aggodalmaskodni. Jézus tisztán mondja, hogy ne aggodalmaskodjatok! *Egyedül Őrá* szabad tekintenünk, Ő garantáltan mindig jó példa.

Szeretném, ha megnéznénk, hogy Jézus Krisztus miként tudott megállni minden helyzetben győztesen, a győzedelmes Bárány. Az Apostolok cselekedeteire megyünk. Ez egy gyönyörű prédikálás, Péter *pünkösdnapi prédikálása*, amiből most csak egy részt ragadok ki. Jézusról szól minden vers. Így kezd Jézusról beszélni:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,25–27.

25. Mert Dávid ezt mondja Őróla: Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert Ő nékem jobb kezem felől van, hogy meg ne tántorodjam.

Tehát az Úr Jézusról beszél Dávid. Mindenkor magam előtt láttam az Urat. Ez **Jézus szava az Atyához**. *Prófétikus szavakat* találsz a Zsoltárookban rengetegszer, amikor maga Jézus, az élő Ige szól az Atyához helyzetekről, amik jóval ezen évek után történnek majd meg. Ezt írja, Jézusnak a szavai ezek.

Hogy tudtam én ezekben a helyzetekben megállni? – mondja Jézus. Úgy, hogy magam előtt láttam az Urat, az Úr Istent. Mindig maga előtt látta. Jézus *két dimenzióban* mozgott. Látta a mennyieket, és itt a földön is teljes értékű emberként itt volt, jelen volt mindenkor.

Két dimenzióban mozgott. Látta az Atyát, maga előtt látta állandóan az Urat, mindenkor. „Mert Ő nékem jobb kezem felől van”. Ott látta a jobbjá felől szüntelen, mindenkor. Hogy meg ne tántorodjam – mondja.

Ahhoz, hogy ne tántorodjunk meg, azt állandóan fókusz alatt kell tartani, hogy nekünk van egy Jézusunk, van egy mennyei Atyánk. Az Ő jóakarata, az Ő *segítő jobbjá*, az Ő vezetése, hogy mit mond Ő abban a helyzetben. Mit kell tennem abban a helyzetben, hogyan reagálná le azt Jézus, ha itt lenne az én helyemben? Mi az én ösvényem, mi az én utam?

Soha nem szabad elfelejtenünk, hogy ott van mellettünk, és ott van bennünk, és magunk mellett kell látnunk Őt! Ez egy *fókuszálás*, hogy ne azt lássam, hogy milyen szükségeim vannak, és hogy és mint lesz, és magam próbálom azt megoldani. Így soha nem fogunk teljes sikerrel kijönni.

Rézmegoldások szülehetnek, de hogy igazán minden úgy legyen, ahogy az nekünk a *legjobb*, ahhoz az Urat nem szabad szem elől téveszteni. Mindenkor ott kell *látni az Urat* magunk előtt. Mindenkor! Hogy meg ne tántorodjam. Nézd meg azokat a helyeket, amelyeken Jézusnak át kellett mennie! Ezek a halál pillanataiban való szavai Jézusnak. Így írja:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,25–27.

26. Annakokáért örvendezett az én szívem, és vigadott az én nyelvem; annakfelette az én testem is reménységben nyugszik.

Hol? A sírban volt. Ilyen szavakat tudott szólni az Atyához, hogy *örvendezik az én szívem*. Miért tudott örvendezni? Mert az *Atya akaratában* volt ott, azon a helyen. Örvendezett az én szívem! Vigadott az én nyelvem! Hol? A halálban!

Érted vállalta ezt, és közben örömben, vigasságban tudott lenni, és *reménységben*, mert tudta, hogy az *Atya kihozza* arról a helyről. Sokszor vagyunk olyan helyen, hogy nem lenne miért örvendeznünk, mert szemlátomást olyan a helyzet, hogy inkább sírnánk, és hamuba és porba öltözködnénk. De a Jézus az előképünk, és az előjáró, jó példánk.

Ő meg tudta tenni, ezeken a nagyon megpróbáltatott, mély helyeken ki tudta jelenteni, hogy *szüntelen az Atyára tekintek*, mert jobbam felől van, és Ő megvidámít engem, ezért ujjong és vigad a nyelvem, ujjong a lelkem, mert tudom, hogy *reménységem* van ezekben.

Tudom, hogy az Atya nem hagy egyedül ezen a helyen engem. Elkészítette nekem azokat a *megoldásokat*, ezért teljes reménységem van, a legnagyobb próbákban is. Ezt mondja itt az Ige. A testem reménységben nyugszik.

27. Mert nem hagyod az én lelkemet a pokolban, és nem engeded, hogy a Te szentéd rothadást lássson.

Nézd meg, honnan szól itt a Jézus! Tudta, hogy ki fog onnan jönni, mert az Atya esküt tett rá. Nem hagyod a lelkemet a pokolban, és nem engeded, hogy a Te szentéd rothadást lássson!

Teljes reménysége volt a legnehezebb helyen is, a legmélyebb helyen. A pokol legmélyebb helyére le kellett mennie! Ő volt a váltság értünk!

Arról a helyről így tudott kiáltani az Atyához, hogy látlak, Atyám, a *szemem előtt vagy*, és tudom, hogy Te innen engem *kimentesz*, mert te vagy az én reménységem! Tudom, hogy nem engeded, hogy az Ige megszégyenüljön az életemben!

Ez az a szemléletmód, amit Jézus nekünk átad itt a Máté 6-ban, hogy *tekintsétek először* Isten királyságát és az Ő megigazultságát, akkor mindenén át tudtok menni, a legnagyobb szükségeken, a legnagyobb próbákon, a legnagyobb hiányokon is átvezet titeket Isten győzedelmes Igéje! Jézus nevében!

Ezt a pár sort a Zsoltárokból idézte itt az Ige. Most onnan is elolvasom nektek, mert ez a zsoltár meg fogja ragadni a szíveteket, és ugyan szinte szó szerint idézte itt Péter, mégis tudunk *újat meríteni* belőle. Valami gyönyörű! Pár sor csupán, de felemeli a lelkünket, és egy útmutatás nekünk, hogy mit kell tennünk, amikor magunk is megérkezünk a nehéz helyekre.

ZSOLTÁROK 16,8–11.

8. Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök.

Ez a kulcs! Ha nehéz helyeken vagy, *szüntelen az Urat tekintsd* magad előtt! Mert Ő megígérte, hogy megsegít, hogy kimenekít, és nála van a reménységed. Ne a nehézségekre, a problémákra, a gyötrelmekre, az adott szituációra tekints, arról le kell vened a szemedet! Ez a kulcsa a *sikerben járásunknak*, hogy az Úrra nézzünk szüntelen.

Mert jobb kezem felől van, ezért meg nem rendülök. Ezért tudott győztes lenni, és ez volt Dávidnak is a titka. Amikor Dávidnak le kellett győznie az ellenségeit, először széttépte a medvét, aztán az oroszlánt, aztán a Góliáttal is meg kellett mérköznie.

Hogyan jöttek ezek a sikerek az életére? Pontosan ez volt a titka. Tudta, hogy a jobbja felől ott van az Úr, és azt látta. Az *Úr vezette*, hogy mikor kell a parittyát hajítani, és melyik irányba, és időzítéseket, a szavakat a szájába adta. Az *Úrtól hallotta*, és látta az Urat maga előtt, ez vezette őt ezekre a győzelmekre.

Ha meg tudjuk tenni, hogy az Igét így beépítjük a szívünkbe, és utána Őt látjuk a helyzetek felett – egyszerűen látod az Urat, az Ő tanácsát –, a legmélyebb helyeken is *át tudsz menni győzelemmel*. Az Úrra néztem szüntelen, mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök.

9. Azért örül az én szívem és örvendez az én lelkem; testem is biztosságban lakozik.

Jó örömmel átmenni a nehézségeken! Milyen öröm az, amikor az ember *nem adja fel*, és az *Úr örömeiben tud maradni*! Örül az én szívem, és örvendez az én lelkem, testem is biztosságban lakozik! Tudta, hogy a sírban nem fog a teste rothadást látni. Az Atya megígérte neki. Biztosságban lakozik a testem a sírboltban.

Mert tudta, hogy a *feltámadás erejével* meg fogja látogatni az Atya, és kiemeli Őt a halálból. Jézus három napot volt a sírboltban, a szelleme és a lelke a pokolban. Sokan gondoltuk volna, hogy onnan már biztosan nem jön vissza. A tanítványok is biztosan így gondolták, mikor látták, hogy a kereszten kilehelte a lelkét. Gondolták, hogy most mindennek vége. Innen nincs tovább, visszamegyünk halászni!

De az Atya kihozta! Istennél *nincsenek lehetetlen helyzetek*. A drága Jézus dicsősége, hogy erre megtanít minket. Azért örül az én szívem, és örvendez az én lelkem, testem is biztosságban lakozik.

ZSOLTÁROK 16,8–11.

10. Mert nem hagysz engem a Seolban; nem engeded, hogy a Te szented rothadást lásson.

11. Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van Tenálad; a Te jobboldon gyönyörúségek vannak örökké.

Megismerteted velem az élet útját! Akkor mindig fogod tudni a kiutat, ha megtanulsz rátekinteni, ha keresed Őt. Ez egy állandó közösség, egy pásztázás. Uram, hogy jutok innen tovább? Mi a helyes cselekedet? Mit tegyek, hogyan tegyem? Vezess engem! Folytonos, *szüntelen közösség* az Úrral, minden helyzetben.

Ha nincsenek nagy bajok, vagy ha nagyobb bajok vannak, akkor ugyanúgy közösségben lehetsz Vele, hogy meghalld az Ő szavát. Ő megismerteti veled az élet útját. Nem fog tanács nélkül hagyni, hogy hogyan tovább. Megismerteti veled az élet útját.

Teljes öröm van Tenálad – mondja. Abból az örömből lehet *meríteni a mélypontokon*. Teljes öröm van Tenálad, a te jobboldon gyönyörúségek vannak örökké! Tudsz meríteni belőle, ha Őt látod a helyzetek felett. Tudsz örömet meríteni, mert nála ott van az a teljes öröm, és megtölt minket vele. A szellem teljességében *feltölti* az életünket ezzel az örömmel.

Nem csüggedünk, nem adjuk fel, és nem adjuk meg magunkat a körülményeknek! Ez a keresztény élet győzelme! Lehet ezt élni, mert van egy Urunk, a Jézus Krisztus, aki *előttünk járt* ebben. Előttünk ment ebben jó példaként. *Első dolgokat első helyre!*

Mit kell még első helyre tennünk? Ma csupán erről fogok szólni, néhány tanulságos igehely. Mit mond Jézus? Ez az a nagyon nevezetes **gerenda-szálka bölcsesség**, amellyel Jézus megint tanít minket valamire, ami nagyon előbbre visz minket. Ha toporgunk az életünkben, és nem jutunk előbbre, már régóta hisszük, hogy ennek úgy kellene lennie, mégsem jön a dolog – akkor ez az egyik hely, amit meg kell vizsgálni.

MÁTÉ 7,5.

5. Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondoldj arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből!

*Az előbb szó a lényeg! Mit kell tennünk előbb? Mielőtt azt a szálkát szeretnénk kipiszkálni a másik szeméből, hogy nem jól van úgy, nem így kellett volna tenned, nem azt kellett volna, és *osztjuk az ész*t a másinak. Hogy kellene a gyerekedet nevelni, mit kellett volna tenned, közben a tiéd *meg sem látogat* téged, ugye?*

Nem szabad ezeket a szálkákat a másik szemében nézegetni, miközben a tiédben ott van a *gerenda* – mondja Jézus. Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a *te szemedből!* Ezt jelenti az „előbb”! Mit kell tenni? Először a *saját háztájunkon* kell takarítani! Előbb! Aztán mehetünk tanácsot adni a másinak.

Első helyre ezt tegyük, a saját dolgainkat, ott takarítsunk, ott tisztogassunk, ott nézzünk körbe, hogy mi nincs rendben, mit kellene másként, ne a másikat utasítgassuk! Nagyon nagy terület. Ugyanis hajlamosak vagyunk rá, rögtön rálátunk a másik dolgaira, hogy az nem jól van.

Ott nézzünk körül, hogy mi nem stimmel, mit kellene máshogyan tenni. Ne a másikat utasítgassuk! Nagyon nagy terület, ugyanis hajlamosak vagyunk erre. Rögtön rálátunk a másik dolgaira, hogy az úgy nem jól van, a *sajátunkat* pedig semmi pénzért nem látjuk meg.

Nagyon közel van ez hozzánk, valószínűleg azért nem tudunk jól rálátni, mert annyira közel van. A másikat azonnal meglátjuk, és mondjuk is azonnal, hogy mit kellene tenni. Istennek *nem*

kedves így. Képmutató vagy ilyenkor – azt mondja az Úr. *Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből* – vagyis előbb a sajátodat rendezd el. Első dolgokat első helyre! Csak azután gondoldj arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfia szeméből!

Akkor menj segíteni a másíknak, ha magad boldogultál, és el tudod mondani a győzedelmes bizonyosságát annak, hogy ez bizony így van, és én az Úrban mondom neked, mert Ő küldött. Ha a Szellem *nem küld*, akkor ne is szólj neki, mert úgysem fog meghallgatni. Hiába mondd, *rossz néven* fogja venni, és nem lesztek jóban. Ez nem jó!

Akkor menj csak, ha *szól a Szellem!* És akkor is csak *szeretettel* tedd, mert nem egy hálás terület a másíknak a dolgaiba beleavatkozni, hogy mit kellene másként tennie, és amit tesz, miért nem jó. Óvatosan, és csak a Szellem vezetésével tedd, akkor előbbre leszel, mert nem sérted meg a szeretetet. Első dolgokat első helyre, hogy *előbbre* legyünk!

A Máté 5. fejezetében a 23-24-es versekben az Úr a kapcsolatokkal foglalkozik. Nem jutunk előre, amíg a *kapcsolatainkban* nem rendeztünk le valamit. Naponta adódhatnak ilyen helyzetek. Újabb helyzetek, amikkel foglalkoznunk kell! Jézus azt mondja itt:

MÁTÉ 5,23–24.

23. Azért, ha a te ajándékokat az oltárra viszed, és ott emlékezetedbe jut, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened:

Vagyis, amikor bejössz a gyülekezetbe és nagy hálákat, dicséreteket adni, Istent imádni jöttél, és közben eszedbe jut – mert a Szellem kegyelmes –, hogy valamit *nem rendeztél le* még a másíkkal. Talán egy bocsánat, vagy ne haragudj, nem így gondoltam, vagy ami olyankor a szívedre jön, akkor figyelj csak, hogy mit kell tenned:

24. Hagyd ott az oltár előtt a te ajándékokat, és menj el, előbb békélj meg a te atyádfiával, és azután eljövén, vidd fel a te ajándékokat.

Addig *ne próbálj közeledni* Isten felé, mert van ott valami, amit előbb a saját szívedben el kell rendezned. Hagyd ott azt az ajándékot! Nem azt mondja, hogy ne vigyél ajándékot, hanem *addig ne vidd!* Menj előbb, és *békélj meg* a te atyádfiával!

Vagyis igazítsd ki azt a szeretet-dolgot! Békülj meg a szívedben! Ha kell, alázd meg magad! Mondd, hogy bocsánat, én tévedtem. Mondd, még ha nem úgy gondolod, akkor is, hogy legyen béke a szívekben. Ha ezt elvégezted, azután gyere vissza! Gyere, és vidd fel a te ajándékokat! Akkor lesz az *kedves* Istennek.

Amikor a szívünkben jelzés van, hogy ezt nem így kellett volna tenni, nem volt így helyes, de elhanyagoljuk, és szaladunk Istenhez, hogy Őt mennyire imádjuk – ez neki jó, és jól is esik, és szereti ezt –, nem lesz teljes az együttlét öröme, amíg ez a kis belső „bökdösés” ott van. Örülj neki, ha ott van, mert az azt mutatja, hogy *érzékeny a lelkiismereted*. Ha sokáig eltompítod, előbb-utóbb nem fogod hallani.

De amíg ott van ez a kis bökdöső érzés, hogy ezt nem jól csináltad, akkor helyre kell tenni! Nem azért, mert Isten ilyenkor kevésbé szeret, szó nincs erről! A te *lelkiismereted* legyen *felszabadítva*, te tudj szeretettel az Úr előtt örvendezni! A te *érdekben* kéri ezt Jézus. A másik észre sem fogja venni, hogy te most azt a szívedben hordod vagy sem, de neked lesz jobb, ha megteszed.

Azt mondja, hogy először ezt tedd meg, és azután gyere vissza az oltárhoz, és mutasd be a te ajándékokat. Legyen az hálaadás, legyen az dicséret, legyen az egy adomány, bármi, amit az

Úrnak hozol, *először rendezd el* a szívedben a dolgokat! Ez nagyon fontos, Jézus ezt a mi érdekünkben mondja. Első dolgok első helyre, hogy *ne legyenek akadályoztatások* az életünkben, és köszönjük meg, ha a Szent Szellem mutat valamit.

Miközben most prédikálom ezt, lehet, hogy hoz valamit a Szellem a szívedre, hogy valamit *rendbe kell tenni*, akkor ne késlekedj, tedd meg, *könnyebb lesz utána!* Olyan könnyebbséget fogsz tapasztalni, amit csak az tudott hozni, hogy ezt megcselekedted. Kötelező dolog, Jézus szava ez! Első dolgokat első helyre!

Jézus újabb tanácsai, hogy mit tegyünk első helyre. Először, először, először. Ezek mind „először” Igék. Újabb Ige jön a Máté 12-ben. Az Úr szeretetéből vannak ezek a *bölcsességek*. Azért mondja nekünk, hogy följebb tudjon magához *emelni* minket, az Ő közelségébe, az Ő szeretetébe, az Ő teljességébe, az Ő megoldásaiba.

Hogy tényleg egyenesen menjen az utunk, a keskeny ösvényen jól tudjunk haladni, ne legyünk megszorítva jobbról és balról, ne legyünk akadályozva dolgokkal. Megint csak egy igeverset ragadok ki, de otthon érdemes elolvasni az egész kontextust, hogy lássuk, mi az Ige környezete. Jézus azt mondja:

MÁTÉ 12,29.

29. Avagy mi módon mehet be valaki a hatalmasnak házába és rabolhatja el annak kincseit, hanemha megkötözi előbb a hatalmast, és akkor rabolja ki annak házát?

Megint egy első helyre kerülő dolog! Hiába akarunk hadakozni bizonyos helyzetekben. A hatalmasnak a háza az *ellenség*, amiről Jézus tanít. Ma már ő nem hatalmas, mert ki lett teljesen üresítve, de tudd, hogy kiről van szó: az ellenségről, aki lopni jár, aki *tolvajkodni* jár, aki el akarja lopni az örömet, a teljességedet, a kapcsolataidat, a jövőd reménysugarát. Mindent el akar tőled lopni, ami létezik.

Azt mondja Jézus, hogyan szerezhetnéd ezt vissza, ha első helyen nem veszel hatalmat felette, ha nem kötözöd meg a hatalmast, és akkor rabolod ki annak a házát, és annak teljes vagyónát? Jézus itt a *hatalmunk gyakorlására* hívja fel a figyelmet, hogy tessék tudomásul venni, az ellenséggel nem lehet Jézus hatalma nélkül megmérettetésekbe bemenni, és győztesen kijönni.

Csak akkor tudod megtenni, ha megtanulod, hogyan kell őt *megkötözni*. Ha megtanulod a jézusi hatalmat, hogy kijelented, Jézusban neked olyan hatalmad van, hogy te az ellenséget megkötözöd, hogy mozdulni se tudjon, és kijelented felette, hogy amit ellopott, annak *hétszerezését követeled vissza!* Ha megtalálod hozzá az igei alapokat, hogy ezt megteheted, akkor ki tudod teljesen rabolni. De először meg kell tenned valamit.

Sok keresztény úgy éli az életét, hogy még abba se nagyon gondol bele, hogy létezik az ellenség, és *szellemi fegyverzet* nélkül kimegy a világba, teljesen felöltözetlenül, úgy éli az életét, mintha nem leselkedne rá senki, de ez nem igaz. Mert az ördög *körbejár*, keresve, hogy *kit nyeljen el*. Úgyhogy nekünk tisztában kell lenni azzal, hogy *éber* kell járnunk, és minden nap *első helyen kijelenteni* ezt a hatalmat felette.

Először is *megtiltod* a tolvajnak, hogy tolvajkodjon. Minden nap jelentsd ki: ma kijelentem a hatalmammat! Jézus nevében megtiltom, hogy lopj tőlem! Mert azért jön, hogy lopjon. *A tolvaj nem egyébért jön, hogy lopjon, öljön, és pusztítson.* Ha csak egy kis helyet is talál, meg fogja tenni.

Neked igenis ebben a tudatban kell élned a keresztény életedet, hogy *élsz a hatalmaddal* és megkötözöd őt, és kijelented felette, hogy Jézus Krisztus az Úr az életed felett, a *szent vér oltalmaz* téged, minden tervét megsemmisíted.

Amit ellopott, azt követelheted, kiüresítheted az ellenségnek a táborát, ha ismered ezt a hatalmat. De ezt nem lehet kihagyni, először ezt el kell végezni, a *hatalmunkat érvényesíteni* kell, ami adatott nekünk, élni kell vele. Első dolgok első helyre, a Jézus nevében. Ámen.

Ez az Úr Jézus bölcsessége, Ő tanítja. Először meg kell kötni az ellenséget, akkor tudod elvégezni, hogy uralkodhatsz felette, mert ez az uralom valóságos. Ez a *jézusi hatalom* teljességgel valóságos nekünk, de tudni kell *élni a szellemi birodalomban*, hogy hatástalanná tegyük az ellenséget minden tekintetben, és akkor nincs mitől tartanod.

Akkor nem fog tudni tőled tolvajkodni. Mert körbejár, ezt nem titkolja az Ige. Körbejár, keresve, hogy kit nyeljen el. Téged *nem nyelhet el*, mert te érvényesítet a hatalmad felette. Meg kell tenni! Ámen.

Ha már tolvajkodott, akkor meg kell tanulnod a sarkadra állni. Kijelenteni, hogy eddig és ne tovább, itt a határ! Innentől kezdve *visszaszorítom* a pokol kapujáig az ellenséget, győztes vagyok felette, és az Úr Jézus Krisztus szent nevében *visszaszerzek* tőle mindent, amit eltolvajkodott. Szellemi megmérettetések ezek. Itt erre hívja fel a figyelmünket az Ige.

Újabb első dolgok első helyre. Úgy látszik, a Máté evangélium van megtűzdelve az „először” Igéekkel, eddig szinte csak ott jártunk. Dicsőséget adunk a drága Jézus Krisztusunknak, hogy ad nekünk világosságot.

Egy farizeus jön Jézushoz, és tudakozza tőle, hogy melyik a nagy parancsolat. Általában amikor Jézustól kérdeztek, akkor ezzel próbálták Őt kiközösíteni abból a világosságból és mindentudásból, amiben Jézust mindig látták. Kötekedni próbáltak vele.

Szombatnapon vajon gyógyít-e? Vagy mit mond, amikor a házasságtörő asszonyt vitték oda hozzá? Megkövezi-e, vagy ha nem, akkor úgy kerül majd bajba ez a Jézus. Mindig valami módon próbálták őt bekeríteni és bajba sodorni, hogy na, most majd a szavaival tudunk tovább dolgozni, és kötekedünk. Megkérdezték tőle, hogy melyik az első nagy parancsolat a törvényből?

MÁTÉ 22,37–38.

37. Jézus pedig monda néki: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.

38. Ez az első és nagy parancsolat.

Első dolgok első helyre! Most ugyan nem vagyunk a törvény alatt – ezt nagyon megtanultuk –, de attól még a törvényben is ez volt az első helyen, ez volt Istennek a legfontosabb, hogy *szeresse Őt* az Ő népe. Szeretni Őt teljes szívből, teljes erőből, teljes vagyonunkból. Első helyen legyen! És mindent ebből a szeretetből csinálni és tenni, és szolgálni Őt. Ez a *szeretet első helyen* legyen az életünkben!

Nem parancsolatból, mert most már kiöntötte a szerelmét a szívünkbe, ott van ez a szerelem a szívünkben, és tudjuk Őt úgy szeretni, ahogy Ő szeret minket. De akkor is ez van az első helyen. Ebből a *szerelemből fakad* minden más, hogy te kijelented:

Uram, szeretlek Téged. Uram, Te vagy a mindenem az életemben. Ez a szeretet motivál engem, Uram. Mindent ebből a szeretetből akarok tenni érted, neked, és a királyságért, mert tudd, hogy ez a legfontosabb nekem, hogy ez a szeretet él bennem. Nincs fontosabb dolog az életemben, mint hogy Téged szerethetlek.

Tudod, hogy ez *megolvasztja* az Atya szívét? Ezt tessék gyakorolni. Ez be fogja *indítani* a többi, mert az első dolgoknak első helyre kell kerülni az életünkben. Ezt tessék gyakorolni. Persze, tudja az Atya, hogy szereted. Persze, te is tudod, hogy Ő szeret téged. Hol a közösség?

Tessék *ápolni ezt a közösséget* és kijelenteni, hogy ez a legfontosabb az életemben! Uram, ezért élek, hogy ez a szeretet bennem éljen, és mások is megérezzék, hogy Te mennyire szereted őket. Mindent ez a *szeretet mozgat* a királyságban. Ezért van első helyen ez a parancsolat. Első dolgok első helyre.

A János evangélium 20,19-ben újra olvashatunk egy „elsőt”. Ezek alapelvek. Ha ezeket az ember szemügyre veszi néha, és megtalálja benne magát, akkor előbbre van. Akkor előbbre vagyunk, az Ige elvégezte azt a dolgot, amit kellett.

JÁNOS 20,19.

19. Mikor azért este volt, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva voltak, ahol egybegyűltek a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljőve Jézus és megállta a közepén, és monda nékik: Békesség néktek!

Ez akkor van, amikor *Jézus feltámadt* a halálból, és a feltámadt, *megdicsőült testében* megy a tanítványokhoz. Tudjátok, melyik nap volt ez? A hétnek első napján. Kihangsúlyozza az Ige, hogy a hétnek az első napján [abban az időben vasárnap]. Az ajtók zárva voltak, ahol együtt voltak a tanítványok. Jézus megjelent és megállt közepén, és azt mondta, hogy békesség néktek.

A hangsúlyozás, amiért ezt az *első napot* kihangsúlyozta az Ige, hogy az *egybegyülekezésünk* az első napja kell, hogy legyen az életünknek, a hetünknek, és mindenünknek. Ez az egybegyülekezés, ahol Jézus meg tud jelenni közepén. Jézus akkor tud *megjelenni közepén*, hogyha *egybegyülekezünk*, és ez *első helyen* van az életünkben.

Az egybegyülekezésnek látjuk a fontosságát, hogy ez nem csak olyan dolog, hogy elmegyek a gyülekezetbe, mert megszoktam, vagy mert már rég nem voltam és körbenézek. Egy *vágyként* kell ott lennie, hogy *egybegyülekezzünk*, hogy Jézus ott legyen közepén. A hétnek első napjára való, első dolog az életünkben.

A gyülekezetnek a helye, a gyülekezetbe járásunk, a *gyülekezethez tartozásunk*, a hitbéli elkötelezettségünk a gyülekezethez – ezt az Úr első napra helyezi. Legfontosabb dolgok. Mehetett volna a hét utolsó napján is, de a hét első napján ment a tanítványokhoz.

A hét első napja az összegyülekezés, a gyülekezet. Oda rendel, oda parancsol az Úr *áldást* és életet örökre. Olyan áldások vannak *bent* a gyülekezetben, amit *egymagadban nem* fogsz tudni soha *megtapasztalni!* Azért *rendelte* a gyülekezeti Testet.

Első nap. Dicsőség Istennek, első dolgok első helyre. A *gyülekezetbe járást* könyveld el első helyen az életedben! Kötelezd el magad, hogy az Úrért *hűséges* leszel ahhoz a *helyhez*, hogy te odaadod az Úrnak azt az *időt*, ha kell, áldozatok árán is! A gyülekezeti helyedhez *kötelezd el magad*, hogy hűséges vagy!

Mert az Úrnak egy *szolgálat*, amikor elfoglaljuk a gyülekezetben a *helyünket*, behozzuk a hitünket, a szeretetünket, az együttérzésünket a másikkal. Kifejezzük, hogy igen, én *együtt* hiszek veled, és *együtt* vagyok veled ebben, *együtt* állunk, és igenis *együtt* átmegyünk rajta, és meglátjuk a győzelmet.

Ha ennyi bátorítást tudtál mondani a másiknak, akkor már nem hiába jöttél be a gyülekezetbe. Akkor az Úr már tudott *szolgálni általad*. Tudta szolgálni a szeretetét a másiknak, aki el van csüggedve, akkor már nem hiába jöttél be a gyülekezetbe, és Isten ezt a helyet erre rendelte, hogy minket *főlemeljen* együtt egy hittel, egy lélekkel.

Jézus első nap jelent meg a tanítványainak közepén. Nagyon tanulságos Ige, sokat mond. Minden egyes szónak jelentése van, amikor olvassuk az Evangéliumot, főleg akkor, amikor a Szellem *megvilágítja*.

Most erre figyelj oda, mert itt van valami, amit mondani szeretnék neked. Ezt a Szellem tudja egyedül elvégezni. Dicsőséget adunk Istennek, és nagyon megköszönjük, hogy *szól* ma a szívekhez.

Szeretnék-e idén, 2017-ben olyan gyarapodást, hogy az esztendők meg legyen koronázva az Úr jóvoltával? *Megkoronázom az esztendőt az én jóvoltommal* – olvastuk múlt héten. Ugye, milyen jó volt ezt hallani? *Megkoronázom az esztendőt az én jóvoltommal* – a Zsoltárok írja.

Van ennek egy kulcsa, hogy tényleg ott legyen ez a *korona* az esztendőn. Az Ő jóvoltának, az Ő bőségének a koronája, a gyarapodásnak a koronája. Van ennek egy titka. Ezt fogja ez a két vers kiemelni.

PÉLDABESZÉDEK 3,9–10.

9. Tiszteld az Urat a te vagyondból, a te egész jövedelmed zsengejéből.

A *zsenge* az első része a gyarapodásunknak, a bevételünknek, a fizetésünknek. A *zsenge* az első rész, a legelső rész, a legfrissebb rész, a legjobb rész. Azt mondja az Ige, hogy minden *jövedelmed színe-javából tiszteld meg az Urat!*

10. Ekképpen megtelnek a te csűreid bőséggel, és musttal áradnak el sajtód vályúi.

Megadja az Úr, hogy hogyan van ez az *előmenetel*? Jó ez a bőség, amit láttunk, hogy tele van a csűrünk, tele van a kamránk, tele van a spájzunk, tele van a jégszekrényünk, tele van a pénztárcánk, tele van minden, amit szeretnénk, minden jóval? Jó ez az állapot? Igen! Ezt szeretjük nagyon.

Azt mondja az Úr: Akarod ezt a helyet? Íme, az *ide vezető út*: tiszteld az Urat! Tedd Őt *első helyre* a gyarapodásodban is! Amikor a jövedelmedre kerül a sor, abból is tiszteld meg az Urat! A *zsenge*vel. Ne feledkezz akkor el az Úrról, mert azt *Ő adta neked*. Ő adja minden leheletedhez az erőt, hogy el tudj menni a munkahelyedre, hogy el tudd végezni azt a munkát, hogy kaptál érte juttatást, fizetést. Tiszteld meg vele az Urat!

És azt mondta az Úr, ha ezt megteszed, *első helyen a zsenget* – megint első dolgok első helyre –, nem abból adsz az Úrnak, ami a legvégén marad, és azt is megtizedeled, mert tizedet kell fizetni, ami marad, abból bedobom a tizedet – nem így működik! Nem ezt jelenti a tized.

A *legelején a tized*, és ami afölött a szíveden van, a különböző adakozások a szegényeknek, a másoknak, mert a bőkezű adakozót szereti az Úr. Odaadod első helyen. Amikor adod: az Úrnak adtam. Jönni fog az, hogy *megtelnek* a csűrök, és telve lesznek a vályúk.

Nap mint nap tapasztaljuk, hogy ez mennyire igaz, ahogy bátorságot veszünk az adakozásra. Kell hozzá egy *bátorság*, mert amikor az ember szükségben van, azt mondja, hogy ez nekem sem elég, hogy adnék ebből. Ez egy nagyon szorító körülmény, amikor azt mondja az ember, hogy kiszámolom az összes számlámra valót, és nincs elég, hogy adjak ebből?

Az Úr erre is ad nekünk egy választ, és ha Ő ezt megcselekedte egyszer, és nem személyválogató, akkor megcselekszi újra és újra és újra az életünkben, hogy *bebizonyítsa*, hogy én vagyok az Úr, a te Istened. Ezt fogja nézni az egész világ, hogy nekünk egy ilyen Jézusunk van, és meg fogják látni.

A nagyon nehéz időkben a próféta szólt Aháb király előtt, hogy nem lesz eső, csak az én szavamra. Képzeljétek el ezt a bátorságot, hogy odamegy a király elé, és azt mondja, hogy figyelj, király, szeretnél ugyan esőt látni, de eső csak az én szavamra lesz, és csak akkor esik, ha én szólok!

Jézus szeretné, hogy mi is ilyen *bátorságot gyakoroljunk*. Ez a betegség csak akkor jöhet elő, ha én megengedem, de ha *nem engedem meg*, soha nem jöhet oda a Jézus nevében! Egy ilyen elszántsággal, egy ilyen bizonyossággal kellene *szólnunk* a szavainkat, hiszen az Isten Szelleme lakik bennünk.

A próféta ilyen bátorsággal ment oda Aháb elé. Él az Úr, az Izrael Istene – mondja. Meg fogod te tudni, hogy él az Úr, mert csak úgy lesz eső ebben az esztendőben, hogy azt én a *szavammal megengedem*. Az én szavamra lesz csak. Az én beszédemre lesz az eső. Így lett egy nagy szárazság, nem volt eső, mert a próféta nem szólt az esőt. Kiszáradtak a patakok és kiszáradt a legelő, három és fél év volt ilyen.

Egy ideig az Úr az Ő prófétáját úgy gondozta, hogy elküldte a Kérit patakjához, hogy onnan iszogassál, sőt hollókkal küldök neked kenyeret is, mert azok táplálnak. Istennek a *természetfeletti útjai*, hogy mikor és hogyan rendeli el, az egymagában egy gyönyörűség, úgyhogy a próféta nem éhezett és nem szomjúhozott. De aztán kiszáradt ez a patak, és nem volt tovább ott maradása. Akkor az Úr szól hozzá, hogy csomagolj, és menj Sareptába!

1KIRÁLYOK 17,9–16.

9. Kelj fel, és menj el Sareptába, amely Szidónhoz tartozik, és légy ott; ímé megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak, hogy gondoskodjék rólad.

Továbbra sem fogsz éhezni és szomjúhozni, mert ez az özvegyasszony gondoskodni fog rólad, mert *én parancsoltam* neki.

10. És felkelvén, elméne Sareptába, és mikor a város kapujához érkezett, ímé ott volt az özvegyasszony, és fát szedegetett, ő pedig megszólítván azt, monda néki: Hozz, kérlek, egy kevés vizet nékem valami edényben, hogy igyam.

11. De mikor az elment, hogy vizet hozzon, utána kiáltott, és monda néki: Hozz, kérlek, egy falat kenyeret is kezvedben.

Ne csak vizet hozz nékem, hanem hozz egy falat kenyeret is, hogy egyem – mondta. És akkor azt mondta az asszony:

12. Az pedig monda: Él az Úr, a te Istened, hogy nincs semmi sült kenyerem, csak egy marok lisztecském van a vékában, és egy kevés olajom a korsóban, és most egy kis fát szedegetek, és hazamegyek, és megkészítem azt magamnak és az én fiamnak, hogy megegyük és azután meghaljunk.

Tehát a semmiből kellett, hogy ellássa a prófétát, nem a kicsiből, hanem a semmiből. Vagyis a semmiből, és a kevésből indultunk. Figyeled a helyzetet, hogy a semmiből, és a kevésből. Innen indulunk. És a kis fa. A *semmi*, a *kevés*, és a *kicsi*. Ha ezt *odaadod Istennek*, nézzük meg, mi lesz ebből. Micsoda kilátások!

Az *utolsó pillanatban*, az utolsó fázisban találta meg őt Isten embere. Ez volt az utolsó kenyérke, amit meg tudott volna sütni. Ezt még most megsütöm, ezt megesszük, és nincs több, utána meghalunk. Ebben a fázisban jön Isten embere. Nézzük meg, hogy van-e megoldás?

13. Monda pedig néki Illés: Ne félj, menj el, cselekedjél a te beszéded szerint; de mindazáltal nékem süss abból először egy kis pogácsát, és hozd ide; magadnak és a te fiadnak pedig azután süss;

Mondjuk ezt, hogy első dolgok első helyre. Nékem süss abból először! Abból a nagyon kevésből? Abból a *nincsből*, abból a kevésből, abból a kicsiből nekem csinálj egy kenyérből először – mondta a próféta. Nem mondta az asszony, hogy annyi lisztem nincs, akkor már magamnak nem tudok sütni. *Nem kételkedett* Isten Igéjében. Tisztán le van írva, hogy csak annyi van, hogy süssön egy kis pogácsát.

1KIRÁLYOK 17,9–16.

14. Mert azt mondja az Úr, Izrael Istene, hogy sem a vékabeli liszt el nem fogy, sem a korsóbeli olaj meg nem kevesül addig, míg az Úr esőt ad a földnek színére.

Mivel *engedelmes* volt ez az asszony, odaadta az elsőt az Úrnak, azt a nagyon keveset, azt a nagyon kicsit, azt a semmit, ami volt neki, utolsó falatkája, odaadta az Úr emberének. Az Úr szavára tette. A Szellemnek mindig ott kell lennie, hogy *vezéreljen* minket, hogy mit tegyünk, és hogy hova adjunk. A Szellem vezetése nélkül semmit ne adjunk sehova, de ha az *Úr szól*, akkor ne legyen félelem bennünk, akkor bátran megtehetjük.

15. És ő elméne, és az Illés beszéde szerint cselekedék, és evett mind ő, mind amaz, mind annak házanépe, naponként.

Vagyis minden napra megvolt az új kenyér, az új pogácsa, a friss kenyér. Minden nap ettek.

16. A vékabeli liszt nem fogyott el, sem pedig a korsóbeli olaj nem kevesült meg, az Úrnak beszéde szerint, amelyet szólott Illés által.

Az én Uram, és a te Úr Jézus Krisztus Urad ezt meg tudja cselekedni. Tapsoljuk meg Őt, Jézust, aki ezt a *bőséget* fogja adni ebben az esztendőben! A 2017-es évet megkoronázzuk ezzel a jóvoltával, mert egy ilyen esztendő vár ránk, hogy ha meghalljuk, hogy *hova, mikor, kinek* kell Isten szolgálatára első helyre *adni*. Minden esetben áldás fog jönni, és *természetfeletti sokasodás* fog jönni az életünkre.

Bátor legyél benne, és ne engedd oda a félelmeket, a szorongásokat, a depressziót, hogy ezt még megsütöm, ezt megeszem, és utána meghalok. Ebben aztán nagy jövő van, ugye? Nincsen benne! Isten nincs benne az ilyen gondolatokban, úgyhogy ezeket a gondolatokat ne engedjük magunkhoz! Tessék ellenállni neki és keresni, és igenis fel tudjuk fogni a *Szellem gondolatait* a Krisztus értelmével, hogy Ő mit gondol erről a helyzetről.

Uram, neked adom, nincs félelmem. Amim van, mind a Tiéd, rendelkez vele, és mutasd meg, hogy hogyan tovább! Kérd ki az Urat erre és az Igéjét, tedd *próbára* az Igéjét! Bátor legyél ezekben és igenis meglesz a jutalmad, *gazdag jutalmad* lesz az Úrtól, ahogy az özvegy-asszonynak is volt.

Minden napra jutott neki enivaló, és nem fogyott el az olaj, nem fogyott el a liszt. Ezt az Úr meg tudja cselekedni. Ha megtette az Ószövetségben, akkor az *Újszövetségben* annál inkább meg fogja tenni. Lesznek olyan idők, amikor csak így fogunk tudni boldogulni.

Lesznek nehezebb idők – mondják a próféciák. *Nem félünk*, de tudjuk, hogy ilyen Urunk van. Olyan Istenünk van, aki ezeket meg tudja cselekedni. Kiterjesszük a hitünket ebben. Az Ő hatalmában áll megtartani és *megsegíteni* minket.

Ezt nem csak Illés próféta csodatevéseiben mutatta meg Isten, megmutatta Elizeus prófétánál is. Ott is ugyanígy megjelentek ezek a csodák kettős mértékben. Egy *kettős mértékű* kenetet kért a próféta és megkapta, és a *csodák száma* pontosan *kétszer annyi* volt az ő szolgálatában, ha megszámláljátok.

Isten szava hűséges, és Ő megcselekszi. Ott azt írja, hogy nem láttok sem szelet, sem esőt, és mégis e patak megtelik vízzel. Mit tud a mi Istenünk? *Csodákat* tud tenni. Hogy telne meg a patak, ha nincs eső? Ha nincs csapadék? Honnan? Nem volt eső és mégis megtelik, és isztok ti, és isznak a ti barmaitok, isznak a juhaitok. Minden teljes ellátásban, mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek, Izraelnek ama szentje. Áldott legyen az Úr Jézus Krisztus! Halleluja!

Dicsőséget adunk Neki, és megköszönjük az Úr jóságát az élők földjén. Az élők földjén, mert az *Úr számít ránk*, és hosszú távú tervei vannak velünk. Dicsőséget adunk Istennek!

A *magvetéseiteket* megszenteljük, és százszoros aratásokat, ezerszereseket szólítunk arra, amit a két fillérből, a kevésből, és a semmiből adtok, azok csodatevésekből lesznek *visszajuttatva* hozzátok. Százszorosan és ezerszeresen, mert az Úr hatalmas arra, hogy ezt megcselekedje. Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

